

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 301/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Весна Крсмановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ..., са умешачем на страни туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Станишић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалбама, између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 7230/17 од 13.05.2019. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду се решењем Гж 1826/20 од 21.04.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама туженог и умешача на страни туженог изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 7230/17 од 13.05.2019. године и предмет уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалбама, па је уз допис Гж 3215/20 од 02.07.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеним жалбама стварно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП је прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Тужилца је у тужби поднетој 15.05.2017. године Првом основном суду у Београду, ради иселења, као вредност предмета спора означила износ од 1.000,00 динара.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите, односно захтев да се обавезе тужени да испразни породичну стамбену зграду од свих лица и ствари и тужилци преда кључеве од улазних врата зграде, не ради се о спору о непокретности, због чега је као вредност предмета спора, у смислу члана 33. став 2. ЗПП, меродавна вредност предмета спора означена у тужби.

Према томе, како је у овој правној ствари вредност предмета спора износ од 1.000,00 динара, ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о жалбама изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 7230/17 од 13.05.2019. године којом је одлучено о тужбеном захтеву, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС", бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић